

2. Kako bi se ispitalo primjenjuje li tijelo za ostvarivanje autorskih prava nepravedne cijene u smislu članka 102. drugog stavka točke (a) UFEU-a, primjereno je uspoređivati njegove tarife s onima koje se primjenjuju u susjednim državama kao i s onima koje se primjenjuju u drugim državama članicama, usklađenima uz pomoć indeksa pariteta kupovne moći, pod uvjetom da su referentne države odabrane na temelju objektivnih, prikladnih i provjerljivih kriterija te da je osnova za provedene usporedbe dosljedna. Može se usporediti tarife u jednom ili više segmenata posebnih korisnika ako postoje naznake da se pretjeranost naknada odnosi na te segmente.

3. Odstupanje između uspoređenih tarifa treba smatrati osjetnim ako je znatno i stalno. Takvo odstupanje upućuje na zloporabu vladajućeg položaja te je na tijelu za ostvarivanje autorskih prava koje je u vladajućem položaju da dokaže da su njegove cijene pravedne na temelju objektivnih čimbenika koji utječu na troškove ostvarivanja prava ili na isplatu naknada nositeljima prava.

4. Ako se utvrdi povreda iz članka 102. drugog stavka točke (a) UFEU-a, u svrhu određivanja iznosa novčane kazne u prihod predmetnog tijela za ostvarivanje autorskih prava treba uključiti isplate namijenjene nositeljima autorskog prava, pod uvjetom da su te isplate sastavni dio vrijednosti usluga koje je to tijelo pružilo te da je navedeno uključenje nužno da bi se osigurala učinkovita, proporcionalna i odvraćajuća narav izrečene sankcije. Na sudu koji je uputio zahtjev je da s obzirom na sve okolnosti slučaja provjeri jesu li ti uvjeti ispunjeni.

⁽¹⁾ SL C 200. 6. 6. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 20. rujna 2017. – Tilly-Sabco SAS protiv Europske komisije, Doux SA

(Predmet C-183/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Poljoprivreda — Meso peradi — Zamrzнуте кокоши — Izvozne subvencije — Provedbena uredba (EU) br. 689/2013 koja određuje subvenciju na nula eura — Zakonitost — Uredba (EZ) br. 1234/2007 — Članci 162. i 164. — Cilj i narav subvencija — Kriteriji određivanja njihova iznosa — Nadležnost glavnog direktora Glavne uprave za poljoprivrednu i ruralni razvoj za potpisivanje sporne uredbe — Zlouporaba ovlasti — „Komitologija” — Uredba (EU) br. 182/2011 — Članak 3. stavak 3. — Savjetovanje s Upravljačkim odborom za zajedničku organizaciju poljoprivrednih tržišta — Predstavljanje nacrtva provedbene uredbe tijekom sastanka tog odbora — Poštovanje rokova — Bitna povreda postupka — Poništenje sa zadržavanjem učinaka)

(2017/C 382/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Tilly-Sabco SAS (zastupnici: R. Milchior, F. Le Roquais i S. Charbonnel, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i K. Skelly, agenti), Doux SA

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 14. siječnja 2016., Tilly-Sabco/Komisija (T-397/13, EU:T:2016:8).

2. Poništava se Provedbena uredba Komisije (EU) br. 689/2013 od 18. srpnja 2013. o određivanju izvoznih subvencija za meso peradi.

3. Učinci Provedbene uredbe br. 689/2013 zadržavaju se do stupanja na snagu novog akta koji će je zamijeniti.

4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis – Grčka) – Ovidiu-Mihaita Petrea protiv Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Predmet C-184/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/38/EZ — Direktiva 2008/115/EZ — Pravo slobodno kretati se i boraviti na državnom području država članica — Boravak državljanina države članice na državnom području druge države članice unatoč zabrani ulaska na državno područje te države — Zakonitost odluke o poništenju potvrde o prijavi i druge odluke o protjerivanju s državnog područja — Mogućnost pozivanja u prigovoru na nezakonitost ranije odluke — Obveza prevođenja)

(2017/C 382/23)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ovidiu-Mihaita Petrea

Tuženik: Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Izreka

1. Direktivi 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavlja[n]ju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ te načelu zaštite legitimnih očekivanja ne protivi se ako država članica, s jedne strane, poništi potvrdu o prijavi koja je pogrešno izdana građaninu Europske unije na kojeg se i dalje primjenjuje zabrana ulaska i boravka te, s druge strane, protiv njega donese odluku o protjerivanju isključivo na temelju argumenta da je mjeru zabrane ulaska i boravka i dalje na snazi.
2. Direktivi 2004/38 i Direktivi 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom ne protivi se to da odluku o vraćanju građanina Europske unije, kao u slučaju odluke iz glavnog postupka, donose ista tijela i prema istom postupku kao i odluku o vraćanju državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom iz članka 6. stavka 1. Direktive 2008/115, ako se primjenjuju mjeru za prijenos Direktive 2004/38 koje su povoljnije za tog građanina Unije.
3. Načelu djelotvornosti ne protivi se sudska praksa prema kojoj se državljanin države članice protiv kojeg je donesena odluka o vraćanju u okolnostima poput onih u glavnom postupku ne može u prilog žalbi podnesenoj protiv te odluke pozivati na nezakonitost protiv njega prethodno donesene odluke o zabrani ulaska i boravka, ako je dotični imao stvarnu mogućnost pravodobno osporiti potonju odluku u pogledu odredbi Direktive 2004/38.